

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 16C/22/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3115200234
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Slušná
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2015:3115200234.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín v právnej veci žalobcu Friendly Finance Slovakia s.r.o. so sídlom Hlavná 104, Košice, IČO 47 243 368, zastúpeného Mgr. Henrichom Schindlerom, advokátom so sídlom Janka Kráľa 7, Banská Bystrica proti žalovanej T. S., Š. X. K. Q., C. D. XXXX/XX, R., zastúpenej JUDr. Annou Žedényiovou, advokátkou so sídlom Palackého 85/5, Trenčín, o zaplatenie 629,57 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 450,- € s 5,25 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 450,- € od 21.12.2013 do zaplatenia a nahradiť trovy konania spočívajúce v zaplatenom súdnom poplatku v sume 20,25 € a trovách právneho zastúpenia v sume 49,92 € k rukám zástupcu žalobcu Mgr. Henricha Schindlera, advokáta, a to všetko do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Vo zvyšnej časti súd žalobu z a m i e t a.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa podanou žalobou od žalovanej domáhal zaplatenia sumy 629,57 € s 5,25 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 584,57 € od 21.12.2013 do zaplatenia a náhrady trov konania titulom nevrátenej pôžičky. Uviedol, že dňa 19.11.2013 uzavrel so žalovanou rámcovú zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru, iného úveru a pôžičky a s tým spojených ďalších služieb a zároveň zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru s tým, že žalovaná prijala návrh rámcovej zmluvy a zmluvy zo strany žalobcu v súlade s čl. III bod 3 rámcovej zmluvy, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej krátkodobý bezúčelový, bezúročný úver vo výške 450,- €. Predpokladom uzavretia zmluvy a rámcovej zmluvy bola registrácia žalovanej ako spotrebiteľa na adrese internetového sídla žalobcu ako veriteľa za účelom zriadenia užívateľského účtu a žiadosť o uzatvorenie zmluvy, o ktorú bol oprávnený požiadať výlučne spotrebiteľ s vytvoreným užívateľským účtom. Rámcová zmluva, zmluva a jej prípadné prílohy nadobudli platnosť a účinnosť dňom vyjadrenia súhlasu oboma zmluvnými stranami s ich textom. V prípade veriteľa bol súhlas vyjadrený zaslaním predzmluvného formulára obsahujúceho informácie o podmienkach spotrebiteľského úveru a návrhu zmluvy spotrebiteľovi formou elektronickej pošty. Zaregistrovaný spotrebiteľ vyjadril svoj súhlas kliknutím na odkaz, ktorý mu bol zaslaný veriteľom prostredníctvom elektronickej pošty. Žalovaná sa zaviazala žalobcovi vrátiť celkovú sumu 584,57 €, ktorú tvorí súčet poskytnutého úveru a celkových nákladov (príslušenstvo) za poskytnutie úveru vyjadrených pevnou sumou vo výške 134,57 €. Celkové náklady za poskytnutie úveru predstavujú ročnú percentuálnu mieru nákladov (RPMN), ktorej spôsob výpočtu i uvedený v čl. IV bod 8 rámcovej zmluvy, pričom výpočet je vykonaný v súlade s prílohou č. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov. Percentuálna výška RPMN je uvedená v uzatvorenej zmluve. Úver s príslušenstvom sa stal splatný dňa 20.12.2013. Nakoľko žalovaná žalobcovi nevrátila dlžnú sumu v lehote splatnosti, v zmysle čl. IV bod 4 rámcovej zmluvy s poukazom na § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v platnom znení, si žalobca uplatňuje

aj zákonný úrok z omeškania, ktorého výška je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, t.j. vo výške 5,25 % ročne zo sumy 584,57 € odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti až do zaplatenia. Žalobca písomnými výzvami vyzval žalovanú na úhradu jej záväzku voči žalobcovi. V zmysle čl. IV bod 5 rámcovej zmluvy si žalobca uplatnil voči žalovanej náhradu skutočne vynaložených nákladov v celkovej výške 45,- €, pričom žalovaná bola pred uzavretím rámcovej zmluvy a zmluvy riadne oboznámená s poplatkami súvisiacimi s porušením povinností žalovanej splniť riadne a včas svoj záväzok. Celkový nárok žalobcu predstavuje sumu 629,57 € s príslušenstvom. Zároveň si uplatnil náhradu trov konania.

V podaní zo dňa 13.04.2015 žalobca uviedol, že trvá na podanej žalobe v časti o zaplatenie 134,57 €, ktorá predstavuje poplatok za poskytnutie úveru, pretože nepovažuje tento za neprimerane vysoký. Táto suma predstavuje 29,9 % z poskytnutej čiastky, pričom sa nejedná o úroky z omeškania, ale o jednorazovú odplatu. Poukázal na znenie ustanovenia § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Ohľadom požadovaných celkových nákladov spotrebiteľa vo výške 45,- € na podanej žalobe netrval a v tejto časti vzal žalobu späť. Žiadal preto, aby súd žalovanú zaviazal na zaplatenie sumy 584,57 € s 5,25 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 584,57 € od 21.12.2013 do zaplatenia a na náhradu trov konania.

Okresný súd Trenčín uznesením č.k. 16C/22/2015-21 zo dňa 17.04.2015, právoplatným dňa 12.05.2012, konanie v časti o zaplatenie nákladov vo výške 45,- € zastavil.

Žalovaná sa k podanej žalobe písomne vyjadrila v podaní zo dňa 08.05.2015 v ktorom uviedla, že zmluva o úvere uzavretá medzi účastníkmi je tzv. typovou zmluvou, spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, na ktoré je potrebné aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka. Uzavretú zmluvu považovala v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka za absolútne neplatný právny úkon pre jej rozpor so zákonom a s dobrými mravmi. Podľa žalovanej dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy. Poukázala na znenie ustanovenia čl. 3 ods. 1 a 2 Smernice Rady Európskych spoločenstiev 93/13/EHS zo dňa 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, na § 52, 53 a 54 Občianskeho zákonníka. Dňa 19.11.2013 uzavrela rámcovú zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru a zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru, na základe, ktorej jej bol poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 450,- € s termínom jeho vrátenia do 20.12.2013, teda na obdobie jedného mesiaca, počas ktorého mala vrátiť celkovo sumu 584,87 €, čo je o 134,57 € viac oproti istine, a čo predstavuje úrok cca. 27 % ročne. Uvedený úrok považovala za úžernický a skrytý za neprehľadné poplatky a náklady spojené s úverom.

Podľa § 115a ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) pojednávanie nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch.

Podľa § 200ea ods. 1 O.s.p. ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1 000 eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Vzhľadom k tomu, že predmetom konania je drobný spor v zmysle § 200ea ods. 1 O.s.p., rozhodol súd vec podľa § 115a O.s.p. bez nariadenia pojednávania. Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo v zákonnej lehote oznámené na úradnej tabuli tunajšieho súdu.

Súd pri rozhodnutí vychádzal z podanej žaloby, zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 19.11.2013, rámcovej zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru, iného úveru a pôžičky zo dňa 19.11.2013, výpisu z účtu žalobcu zo dňa 19.11.2013, upomienok zo dňa 27.12.2013, 22.02.2014, 26.02.2014, vyjadrenia žalobcu zo dňa 13.04.2015, vyjadrenia žalovanej zo dňa 08.05.2015 a zistil tento skutkový stav:

Účastníci konania uzavreli dňa 19.11.2013 na diaľku prostredníctvom internetovej komunikácie rámcovú zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru, iného úveru a pôžičky a s tým spojených ďalších služieb.

Podľa čl. IV. bodu 1 tejto rámcovej zmluvy sa klient zaviazal zaplatiť veriteľovi poplatok spojený so spracovaním poskytnutím úveru, ktorého výška je určená individuálne v závislosti od výšky úveru, doby

splatnosti úveru a je uvedená na internetovej stránke veriteľa a oznámená spotrebiteľovi pred vyplnením žiadosti o poskytnutie úveru na užívateľskom účte klienta a pred uzatvorením zmluvy.

Účastníci zároveň v ten istý deň uzavreli aj zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru podľa zákona č. 129/2010 Z.z., zákona č. 266/2005 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a Občianskeho zákonníka. Žalobca poskytol žalovanej bezúročný úver 450,- € prevodom z účtu v jeho banke na bankový účet žalovanej. Žalovaná sa zaviazala vrátiť úver s príslušenstvom vo výške 584,57 € do 20.12.2013. Ďalej sa v zmluve uvádza, že celkove náklady spotrebiteľa sú tvorené poplatkom za poskytnutie úveru vo výške 134,57 €, ročná percentuálna miera nákladov (ďalej len RPMN) bola 352,2 %. Podľa zmluvy sa pri výpočte RPMN vychádzalo z predpokladu, že celková výška úveru sa považuje za vyčerpanú dňom odpísania zmluvy sumy zodpovedajúcej výške úveru z bankového účtu veriteľa. V zmluve je uvedená priemerná hodnota RPMN pre zmluvnú splatnosť od 3 do 6 mesiacov k 31.03.2013 vo výške 418 %.

Z výpisu z účtu žalobcu zo dňa 19.11.2013 vyplýva, že žalobca dňa 19.11.2013 odoslal na účet žalovanej sumu 450,- €.

Po právnej stránke posúdil súd zmluvný vzťah v súlade s právnou úpravou platnou v deň uzavretia zmluvy, t.j. dňa 19.11.2013.

Podľa § 657 Občianskeho zákonníka zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Podľa § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 24 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch na iných veriteľov a na zmluvy o úvere alebo pôžičke, ktoré nie sú spotrebiteľským úverom a ktoré sú poskytované inými veriteľmi spotrebiteľom, sa vzťahujú ustanovenia § 2, 3 a 4, § 6 až 8, § 9 ods. 1, 2, 9 a 10, § 11, 12, 14, 16, 17, 19, 23 a 25 a tohto paragrafu.

V zmysle § 1 ods. 3 písm. písm. l) zákona č. 129/2010 Z.z. spotrebiteľským úverom nie je úver, ktorý sa musí splatiť v lehote nepresahujúcej tri mesiace.

Podľa § 2 písm. a), písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. na účely tohto zákona sa rozumie: a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 4 ods. 1 písm. b.) zákona č. 266/2005 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku, dodávateľ je povinný pred uzavretím zmluvy na diaľku alebo predtým, ako spotrebiteľ bude viazaný ponukou finančnej služby oznámiť spotrebiteľovi informácie o finančnej službe, a to uvedením 1. charakteristiky poskytovanej finančnej služby, 2. celkovej výšky odplaty za finančnú službu vrátane všetkých poplatkov, výdavkov a daní platených spotrebiteľom prostredníctvom dodávateľa; ak nemožno určiť presnú výšku odplaty za finančnú službu, dodávateľ je povinný uviesť základ na jej výpočet tak, aby bolo možné overenie jej výšky spotrebiteľom, 3. upozornenia na riziká, ak ponúkaná finančná služba je spojená s nástrojmi zahŕňajúcimi riziká súvisiace s ich špecifickými črtami alebo činnosťami, ktoré sa majú vykonať alebo ktorých cena je závislá od zmien na finančných trhoch, na ktoré dodávateľ nemá vplyv, a upozornenie, že doterajší výnos nie je zárukou budúcich výnosov, 4. informácie o daniach a iných poplatkoch, ktoré nie sú uhrádzané prostredníctvom dodávateľa, alebo ním nie sú vyberané, 5. doby platnosti poskytnutých údajov, 6. informácie o platobných podmienkach a spôsobe vykonania služby, 7. dodatočných nákladov spotrebiteľa spojených s použitím prostriedkov diaľkovej komunikácie, ak sa účtujú.

Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 266/2005 Z.z. dodávateľ je povinný oznámiť spotrebiteľovi informácie podľa odseku 1 zreteľným a zrozumiteľným spôsobom vhodným pre použitý prostriedok diaľkovej komunikácie

v súlade so zásadami dobrých mravov a v súlade so zásadami poctivého obchodného styku tak, aby bol zrejmý obchodný účel týchto informácií; informácie musia byť aktuálne, úplné a pravdivé.

Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 517 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Po právnom posúdení zistených skutočností v zmysle citovaných zákonných ustanovení dospel súd k záveru, že podaná žaloba je čiastočne dôvodná.

Predmetná zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 19.11.2013 je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, nakoľko ide o štandardnú formulárovú zmluvu uzavretú medzi žalobcom - veriteľom ako dodávateľom a žalovanou - dlžníkom ako spotrebiteľom. Napriek tomu, že predmetná zmluva nie je spotrebiteľským úverom podľa § 1 ods. 3 písm. l) zákona č. 129/2010 Z.z., vzťahujú sa ňu podľa § 24 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch aj ustanovenia § 2, § 9 ods. 1 a 2, § 11 zákona č. 129/2010 Z.z.. Predmetom uzavretej zmluvy bolo dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov žalobcom žalovanej na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky. Žalobca pri uzavretí zmluvy konal ako právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti a žalovaná pri uzavretí zmluvy bola v pozícii spotrebiteľa, keď zmluvu uzavrela ako fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho zamestnania, povolania alebo podnikania. Základnou črtou typizovaných spotrebiteľských zmlúv je, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednávanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny. Právny vzťah medzi žalobcom a žalovanou túto charakteristiku spĺňa, pretože zmluva bola vyhotovená ako formulár, pričom jej text žalovaná ovplyvniť nemohla, nakoľko bola pripravená už vopred pre veľký počet spotrebiteľov.

Súd po oboznámení sa s listinami nachádzajúcimi sa v spise mal za to, že medzi žalobcom ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom vznikla dňa 19.11.2013 zmluva o pôžičke označená ako zmluva o spotrebiteľskom úvere podľa § 657 Občianskeho zákonníka, z ktorej vznikla žalobcovi ako veriteľovi povinnosť poskytnúť žalovanej, ktorá bola v pozícii spotrebiteľa, pôžičku a žalovanej vznikla povinnosť poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť. Touto zmluvou mala žalovanej vzniknúť povinnosť zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené s poskytnutou pôžičkou, t.j. zaplatiť poplatok za poskytnutú pôžičku. Pôžička bola zmluvnými stranami dohodnutá ako bezúročná. Žalovaná ako dlžníka akceptovala jednotlivé ustanovenia tejto zmluvy, a preto mala povinnosť za predmet zmluvy riadne a včas zaplatiť, teda vrátiť požičané finančné prostriedky tak, ako sa k tomu zmluvou zaviazala. V časti podpisu zmluvy boli vyjadrené len identifikačné údaje veriteľa a klienta - žalovanej, keďže sa jednalo o zmluvu uzatváranú na diaľku. Zmluva uzavretá medzi účastníkmi konania bola uzavretá v zmysle § 657 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého veriteľ prenechá dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze a dlžník sa zaviazal vrátiť dohodnuté veci rovnakého druhu v dohodnutej dobe. Vo vzťahu k uvedenému ustanoveniu

je však zákon o spotrebiteľskom úvere a zákon o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku v postavení špeciálneho predpisu voči Občianskemu zákonníku.

Ako vyplýva z ustanovenia § 657 a 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka pôžička je buď bezodplatná alebo odplatná, pričom odplata pri peňažnej pôžičke môže byť dojednaná iba vo forme úrokov. V spornej zmluve sa však výslovne uvádza, že úver (správne pôžička) je bezúročný. Účastníci konania si teda nedohodli úroky a inú formu odplaty zákon neumožňuje. Dohoda o poplatku za poskytnutie pôžičky je preto absolútne neplatná pre rozpor so zákonom v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Z absolútne neplatného právneho úkonu nemôžu dotknutému účastníkovi právneho úkonu vzniknúť žiadne práva či povinnosti, keďže takýto úkon je neplatný od začiatku (ex tunc). V zmysle § 41 Občianskeho zákonníka sa uvedený dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, a to spomínaný poplatok, a preto neplatnou je len táto časť právneho úkonu, keďže z jeho obsahu vyplýva, že túto časť možno oddeliť od ostatného obsahu zmluvy. Žalobca podľa názoru súdu preukázal platné uzavretie zmluvy o pôžičke a naplnenie všetkých podstatných náležitostí predmetnej zmluvy t.j. reálne poskytnutie peňažných prostriedkov žalovanej ako dlžníkovi, dočasnosť zmluvného vzťahu ako aj povinnosť žalovanej vrátiť peniaze. Keďže žalobca preukázal splnenie svojho zmluvného záväzku zo zmluvy o pôžičke a reálne poskytol žalovanej peňažné prostriedky vo výške 450,- € ako to vyplýva aj z výpisu z jeho účtu, pričom žalovanej vznikla povinnosť žalobcovi vrátiť požičanú sumu do 20.12.2013 a žalovaná túto svoju povinnosť ani čiastočne nesplnila, bolo právne dôvodné žalobe o zapltenie istiny t.j. o zapltenie sumy 450,- € vyhovieť.

Je nesporné, že žalovaná nevrátila žalobcovi požičanú sumu, a to ani čiastočne. Za daného stavu lehota splatnosti na zapltenie poskytnutej pôžičky uplynula dňom 20.12.2013, tzn. prvým dňom omeškania je deň 21.12.2013. Súd preto priznal žalobcovi zákonný úrok z omeškania vo výške platnej k prvému dňu nasledujúcemu po uplynutí lehoty splatnosti, t.j. od 21.12.2013 v súlade s § 517 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. vo výške 5,25 % ročne (základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky predstavovala výšku 0,25 %, s pripočítaním 5 percentuálnych bodov) z dlžnej sumy istiny 450,- €.

Súčasťou rozsudku je i výrok o trovách konania.

Podľa § 142 ods. 2 O.s.p. ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Podľa § 149 ods. 1 O.s.p. ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Pri rozhodnutí o náhrade trov konania postupoval súd podľa § 142 ods. 2 O.s.p., nakoľko žalobca i žalovaná mali každý vo veci čiastočný úspech, pričom vo vzťahu k žalovanej sume po čiastočnom zastavení konania, t.j. k sume 584,57 € bol úspech žalobcu 77 % (450,- €) a úspech žalovanej 23 % (134,57 €). Po odpočítaní úspechu žalovanej od úspechu žalobcu vzniklo žalobcovi právo na čiastočnú náhradu trov konania vo výške 54 %. Z uvedených dôvodov súd žalobcovi priznal náhradu trov konania v sume 20,25 € titulom zaplteného súdneho poplatku (54 % zo zaplteného súdneho poplatku 37,50 €) a náhradu trov právneho zastúpenia v sume 49,92 € (1 x prevzatie a príprava veci po 38,18 € + 1 x rež. paušál po 8,04 €, 1 x podanie žaloby po 38,18 € + 1 x rež. paušál po 8,04 €; z celkovej sumy trov právneho zastúpenia v sume 92,44 € predstavuje 54 % sumu 49,92 €), ktoré je v súlade § 149 ods. 1 O.s.p. žalovaná povinná zaplatiť k rukám zástupcu žalobcu Mgr. Henricha Schindlera, advokáta.

Lehotu na splnenie povinnosti, 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia, určil súd podľa § 160 ods. 1 O.s.p..

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (označenie súdu ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, podpis, dátum) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. (§ 42 ods. 3, 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že

- sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov
- ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania
- účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený
- v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie
- sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný
- účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom
- rozhodol vylúčený sudca
- súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci
- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhované dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (dôkazy sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu, dôkazmi má byť v konaní preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej
- odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods.4 O.s.p., účastník konania bez svojej viny nemohol dôkazy označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa)
- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods.2, § 205a ods.1, § 221 ods.1 Os.p.)

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.